

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΦΟΡΜΟΥ "ΠΑΧΥΔΕΡΜΟΥ,"

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΟΔΑΛΙΣΚΕΣ

Η περιπέτειος ἐνὸς χοντρού. Ἡ σπουδὴ τοῦ Λέυτεν. Ὁ πῶς παράξενος συγγραφεὺς τῆς ἐποχῆς μας. Ἐνα «παχύδερμον» ποὺ ζυγίζει 270 κιλά! Μαρτυρικά «κούρες». Ὁ Λέυτεν εὐδομογράφος. Ἐνας μυστηριώδης Δὸν Ζουάν. Ἡ χάρτινες ὀδάλισκες. Ὁ μεγάλος ἔρωσ τῆς ζωῆς του. Πῶς ἔγινε ἕνας εὐτυχισμένος σύζυγος, κλπ. κλπ.

ΑΝΕΙΣ συγγραφεὺς δὲν ἔχει διηγηθῆ τὴ μαρτυρία τῶν χοντροῦν μὲ τόσο κέρει καὶ μὲ τόσο χιούμορ, ποὺ εἶναι τραγικὴ τὴ περισσώτερος φορῆς, ὅσο ὁ Γερμανὸς Γαβριήλ-Ἀνδρέας Λέυτεν, ὁ ὁποῖος, σὲ ἡλικία 20 χρόνων εἶχε τὴν ἀμείψια νὰ ζυγίσῃ σωστά 165 κιλά.

Ὁ παράξενος αὐτὸς συγγραφεὺς ἐπαυλοῦσε στὴ Δρόσδη, στὸ Καίνογροισμα καὶ στὴ Λειψία. Ὅταν ἔλειπε τὰ 35 χρόνια, ὁ Λέυτεν ἀνοηγοῦσθαι διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας. Ἐίχε σπουδάσει, ὅπως εἴπαμε, σὲ τρία πανεπιστήμια. Μὰ μολὴν εὐχάριστες εἶχαν, ἐπὶ δυσμορῶν ἐτάγγισμα, σὸ ἀποῖο ἦταν προσημασμένους νὰ διασπῆναι, ἀρχίζε, γὰρ κακὴ τὸν τύχη, νὰ χοντροῦναι πάλι μὲ τὸ πῶς ἀνοηγοῦσθαι καὶ ἐπιανθῶντο τρόπο. Κάτ' ἔτσι μέσα σ' ἐνάμιον χρόνῳ ὁ δυστυχὴς Λέυτεν πῆλινε 42 κιλά ! Γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τὸ τρομερὸ αὐτὸ πάθος, ὁ φιλοδόξος διαγρόρος, ἐπεχειρήσει κάθε εἶδους ἐσθῆτος : γυμναστικὴ, διαίτα, καθορῆτες ἐργασίαι, λίγο ἴσπνο. Μὰ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸ πάθος νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὁ Λέυτεν ἀρχισε νὰ φουσκῶναι σιγά-σιγά, πάντως ἀερόστατα ! Μέσα σὲ τρία χρόνια, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά ! Μὲ τέτοιον πάθος δὲν ἔφθασε, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά ! Μὲ τέτοιον πάθος δὲν ἔφθασε, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά ! Μὲ τέτοιον πάθος δὲν ἔφθασε, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά !

μὲ ἀγάπη, μὲ πάθος, ἐπὶ δυσμορῶν ἐτάγγισμα, σὸ ἀποῖο ἦταν προσημασμένους νὰ διασπῆναι, ἀρχίζε, γὰρ κακὴ τὸν τύχη, νὰ χοντροῦναι πάλι μὲ τὸ πῶς ἀνοηγοῦσθαι καὶ ἐπιανθῶντο τρόπο. Κάτ' ἔτσι μέσα σ' ἐνάμιον χρόνῳ ὁ δυστυχὴς Λέυτεν πῆλινε 42 κιλά ! Γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τὸ τρομερὸ αὐτὸ πάθος, ὁ φιλοδόξος διαγρόρος, ἐπεχειρήσει κάθε εἶδους ἐσθῆτος : γυμναστικὴ, διαίτα, καθορῆτες ἐργασίαι, λίγο ἴσπνο. Μὰ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸ πάθος νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὁ Λέυτεν ἀρχισε νὰ φουσκῶναι σιγά-σιγά, πάντως ἀερόστατα ! Μέσα σὲ τρία χρόνια, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά ! Μὲ τέτοιον πάθος δὲν ἔφθασε, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά ! Μὲ τέτοιον πάθος δὲν ἔφθασε, ὁ Λέυτεν ἔφθασε νὰ ζυγίσῃ 270 κιλά !

Ἡ πολυθρόνα βοοῖαζε καὶ τὸ κάθρο βρόθικε γύρω στὸ λαμπρὸ τοῦ Λέυτεν ἀν...στεφάνι !

Νοσημένους λουτῶν ὁ δυστυχὸς Λέυτεν κλείστηκε σὲ μὴ δόλια, σὸ "Αἰχστατ κί" ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχισε νὰ ἀπλοῖνῃ τὰ δάχτυλα του γιὰ νὰ φρασθῆναι γυναικῆς !

Ὁ Λέυτεν δέληξε νὰ γίνῃ ἕνας ἀκατανύκτωρ Δὸν Ζουάν, ἀλλ' ἄόρατος, μυστηριώδης, ἀγνωστος !

Μὰ γιὰ νὰ διασκεδάσῃ, γιὰ νὰ γελάσῃ...

Ὁ Λέυτεν λουτῶν ἀρχισε νὰ δημοσιεύῃ εὐχάριστες ἀγγελίαις στὶς ἐφημερίδες ζυγώντας μὴ ἐγγενετικὴ ψυχῆ σὲ γάμο, ἀφοῦ πρῶτα θὰ λάμβανε τὴ φωτογραφία τῆς.

«Τὸ γραφεῖο μου ἔγινε κέντρο, ὅποτε» ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀγγελίαις, εἰς λέει, πλημμύρισε ἀπὸ φωτογραφίες γυναικῶν, κάθε ἡλικίας, κάθε γούστου, κάθε χρωματός : λεπτῆς, χοντροῆς, κρῶς-μαύρου, φηλῆς, μικροκοιμημένες, καλλονῆς καὶ τίερατα. Κί' ἐγὼ ἔπαι ἕνα ἕνα Σουλτάνος : μ' ἕνα χαρμὴ ἀπὸ... χάρτινες ὀδάλισκες !

Μὰ ἡ περιπέτεια αὐτὴ δὲν σταματοῦσε δὸς πέρας. Ὁ Λέυτεν προκάλουσε τὶς ὀρατοῦρες στὴ δόλια του γιὰ νὰ τὶς γνωρίσῃ. Καὶ ἡ καλλονῆς αὐτῆς ἔφραξαν γιὰ νὰ γνωρίσουν αὐτὸν τὸν μυστηριώδη Δὸν Ζουάν, αὐτὸν τὸν Ἀπόλλωνα ποὺ σαφῆρισε τὶς γυναῖκες : μὲ τὰ ἐρωτικὰ γράμματά του. Ὁ Λέυτεν ἦταν κατὰ τὸν ἔξαιρῶν καὶ ἀπόλυτον ἀποκαλύπθων. Τὶς δεχόταν λουτῶν, τὶς ἐπιπροσέτιο καὶ τίους, ὅταν ἔφθασε ἡ μοιραία στιγμή, τοῦς ἐξοικονομῆτο μὲ γλάς δὸς προφιλῆσαι, δὲ αὐτὸς ἦταν ὁ πολυθρόνικος Δὸν Ζουάν. Ἡ ὑποψήρισε γυναικῆς του ἐπεφάνε τότε ἀπὸ τὸ σῶννα κ' ἕνα ὀφθαλμα γράσι καὶ λιποθυμοῦσαν ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἀποφύετεια.

Μιὰ μέρα, μὰ ἀπὸ αὐτῆς, ἀληθινὸ ἀφανῶντος, μὰ μικρὴ καὶ χρονομένη γυναικοῦλα, δὲν τρώμαζε διόλου, ὅταν ὁ Λέυτεν τῆς ἀποκάλυψε, δὲι αὐτὸς ἦταν ὁ... Ἀπόλλων. Ἀντιθέτως μάλιστα τὸν συνεχάρη καὶ δέχτηκε νὰ διαιτηθῇ μαζί του καὶ νὰ μείνῃ λίγες μέρες στὴ δόλια του. Ὁ Λέυτεν τότε, κατενοησομασμένος, θέλησε νὰ ἐξαναγκάσῃ καθε φωτογραφία γυναικῆς ποὺ ὑπέρχε στὴ δόλια του. Ἀφοῦ λατῶν ἔφραξῃ στὴ φωτιὰ διες τίς... χάρτινες ὀδάλισκες του, ἀνέθηκε σὲ μὴ πολυθρόνα γιὰ νὰ ξεκορμίσῃ τὸ κάθρο τῆς Μαντῆναι τὸν Πομπαντόνο, ποὺ ἦταν γι' αὐτὸν ἡ ἰδανικὴ γυναικα!...

Μὰ εἶχε ξεχάσει δὲι ἦταν ἕνα ἀπαίσια χοντροῦ ἐπαχθῶδεσμος κ' ἔσπας ἦταν ἐπιμένο, ἡ πολυθρόνα βοοῖαζε καὶ τὸ κάθρο βρόθικε γύρω στὸ λαμπρὸ τὸν σῶν... στεφάνι !

Τὸ ἐπισῶντο αὐτὸ διασκεδάσει τὴν καλεῖμένην του, ἡ ὁποία ἔκατε σὲ τὸν βοήθισ καὶ χορῆ νὰ τὸ θέλῃ, βρόθικε στὴν ἀγκαλιά του. Ὁ Λέυτεν, ὅποτε ἀπὸ λίγες μέρες τὴν παντρεύτηκε, τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἡλιχία του καὶ τὴν χαρὰ του !

Ἄλλο τότε ὁ Λέυτεν ζῆ εὐτιχομασένος. «Χωρὶς αὐτὴν, γράφει, θὰ ἦμουν ἕνας ἀνάπηρος, ἕνας δυστυχὴς ὁ τραγικώτερος τῶν ἀνθρώπων. Ἐνὸς τῶρα μαζί της, ὁρισμὸς εὐωσση τῆ ζωῆ, ἀδιάφορο ἂν δὲν ἔχω χάσις ὅτε ἕνα ὄραμα ἀπὸ τὸ βάρος μου.

Ἐνανοσιπῆτα ὁμοσ κανεῖς πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ ὄραμα. Τὴν ἐξήγησι του μὰς τὴν δίνει ὁ ἴδιος ὁ Λέυτεν.

«Μιὰ μέρα, εὐτίσῃσα ἔξαιρῶν κ' ἡ γυναικα μου :

— Μὰ γιὰ πῆς μου : μ' ἀγαπᾷς στ' ἀλήθεια, ἔτσι, ὅπως εἶπα :

—Βέβαια, σ' ἀγαπᾷ ! Μοῦ ἀπάντησε. Ἄλλοιὸς δὲν θὰ δεχόμουν νὰ σὲ παντρεύω.

—Μιὰ τί σ' ἀρέσει σὲ μένα; ἀλόρησα.

— Ὁ, ἔκανε, ὁ ἔρωσ εἶνε τὸσο παράξενος. Μὴ ζητῆς νὰ ἐξηγήσῃς τὸν ἐρωτὰ μας...

—Κί' ὁμοσ ἐπέμεινε, δὲν μπορεῖ, θὰ ἀπόρρη κάτοια ἐξήγησις...

—Ἐ, ναί, ἀτάρχει κάτοια...

Κί' ἀφοῦ μὲ κῆταξε βεβαίως σὴ μάτια, ἀρῆαξε τὰ κατὰμαρα κ' ὄφθορα μαλιὰ τῆς καὶ μὲ μὴ ἀπότομη κίνησι πᾶ... ξεφορῶσε !

(Ἡ συνέχεις τὴν σελίδα 1429)

Ο "ΡΙΚΕΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΟΦΙΟ,,

(Συνέχεια έκ τής σελ.δος 1401)

Κι' ο Ρικέτος σκέφτηκε :
 —Μέ αιχμαλωτίσε η ωμορφιά της ... "Αχ, πόσο θά ήμουν ευτυχής, άν μ' άγατούσε όσο τή λατρεύω !.. Με τήν ψυχή μου θά τής χάριζα ή μισή μου Ήξεννάδα...
 Κι' ή «Ηλιοπρόσωπη» σκέφτηκε κι' αυτή :
 —Μέ αιχμαλωτίσε ή Ήξεννάδα του !.. "Αχ, πόσο θά ήμουν ευτυχής, άν μ' άγατούσε όσο τόν λατρεύω !.. Με τήν ψυχή μου θά τού χάριζα τή μισή μου ωμορφιά !..
 "Ετσι κάπου, κοντά ή μακριά, αδιάφορο, κάποια καλόκαρδη νεράια — που άκουσε τīs άμοιβαίες ευχές τών δυό νέων—χαμογέλασε γλυκά και έλεγε :
 —"Αιμο.ε να γίνουν ή επιθυμίες τους πραγματικότητες !.. Τους τó ύποσχέθηκα άλλωστε άπάντα από τήν κούνια τους !..
 Κι' άμέσως τó θαύμα έγινε : Ή άστραφτερή καλλονή βασιλοπούλα έχασε κάτι από τήν ωμορφιά της κι' έτσι, χωρίς να πάγη να είνε άρκετά ωμορφή ακόμα, άπόχτησε άρκετή Ήξεννάδα. Τά μάτια της τώρα σπιθολόχοι κι' ή κινήσις της ήσαν όλο χαρά. Μά κι' ο τερατομόρφος Ρικέτος παρουσιάστηκε στα μάτια τής βασιλοπούλας σάν ένα όμορφο πλληλάκι, κομψό και λυγρό, σμυλό στις κινήσεις του και μετρημένο, λόγολόγο και σοβαρό... Κι' έκει πού ή Ήξεννάδα πριν χαρακτηρίζε τīs φράσεις του, ήρθε στόν τόπο της τώρα ή λιγότερο έπιδεικτική αλλά επίσης πολύτιμη—λογική και φρονιμάδα !..
 "Ετσι, αφού τά πρoσεύματα τών προτιμημάτων τους συμπλήρωσαν άμοιβαία τīs έλλείψεις τους, έγιναν ένα άγατημένο και ταριαστώ πειά ζευγάρι κι' Ήξισαν αυτό καλά κι' ήμεις καλύτερα...
 "Όστόσο, ύστερα από πολλά χρόνια, πολλοί θέλησαν να πούν τó Ήξής : "Ότι ούτε ή βασιλοπούλα έγινε Ήξεννάδα ερη από όσο ήταν, ούτε ο Ρικέτος όμορφότερος. Μονάχα, επειδή έκεννη τόν άγάτησε για τήν Ήξεννάδα του κι' εκείνος για τήν ωμορφιά της, ή πλανεύτρα ή "Αγάτη θάμωσε τά μάτια τους. Κι' έτσι κανένα από τούς δυό τους δεν έβλεπε πειά τīs τερατώδεις έλλείψεις τού άλλου. "Ο Ρικέτος νόμιζε τήν άγατημένη του για τήν πού Ήξεννη κατέλλα τού κόσμου κι' ή "Ηλιοπρόσωπη τόν έβλεπε σάν τόν πού λυγρό Ισπότη... Γ' αυτό...
 "Αλλά γιατί να τούς χακολώσουμε τώρα ; "Ας τούς άφήσουμε να ζήσουν αυτό καλά κι' άς προσπαθήσουμε κι' ήμεις να ζήσουμε καλύτερα...
 CLAUDE PERRAULT

Η ΖΩΗ ΚΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΑΕΛ ΚΙΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 1406)

λάθ τόν άγνωστο κι' ύστερα τόν πατέρα του...
 —Μπαμπά μπαμπά... ψιθύρισε με τó παγωμένο χείλη του.
 "Ο Σάντορ Ήξτησε σέ λίγο και τράβηξε για τó σχολείο μόνο του. "Ο Μικαέλ άρχισε πάλι να κλαίη. Κι' ύστερα πήρε ένα μολύβι κι' άρχισε να γράφη.
 "Υστερα ανέθηκε πάνω σ' ένα σκαμνί, έδεσε τó σκονί στο γάντζο κι' έφτιαξε μιá θηλειά.
 "Επειτα κατέθηκε. Κάρφωσε στο στήθος του ένα χαρτί κι' ανέθηκε πάλι πάνω στο σκαμνί.
 Σ' έκεινο τó χαρτί είχε γράψει :
 «Μαμά, δεν θέλω να πού είμαι βάρος περισσόρο... "Επειτα, τó φως δεν μίς φτάνει ποτέ... Σε φίλο, έγω, ο Μικαέλ Κίς, πού Ήξησε δέκα χρόνια και πέθανε στις 6 Αυγούστου 1934, στη Βουδαπέστη, στην Ήβδομη ημεραία, οδός Μαννάξ.
 Κατόπιν πέρασε τήν θηλειά στο λαϊμό του, άπλωσε τó χέρι του κι' έσβυσε τó ηλεκτρικό, για να μη καιή άδικα κι' αναποδογύρισε με τó πόδι του τó σκαμνί...
 "Ο Μικαέλ Κίς κρεμάστηκε στόν άέρα, σφαδάζοντας.
 Σέ λίγο όμως ήσυχασε και τó σπiti τότε βυθίστηκε σέ μιá νεκρική σιωπή.
 Σ. ΖΕΡΖΕΛΥ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΟΔΑΙ ΚΕΣ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 1407)

Μάλιστα. Ή γυναίκα μου φορούσε περρούκα. Ή γυναίκα μου ήταν φαλακρή σάν αυγό !
 Κι' εγώ τότε, μ' ένα προστατευτικό ύφους, χείρισμα αυτό τó γυαλιστερό κροάνι, στο όπαιο χρoσoτεύα τήν άτυχία μου και παρακάλεσα τή γυναίκα μου να Ήναβάλλη τήν περρούκα στη θέσι της...
 "Ο Λέιτνε, εκτός από αυτό τó βιβλίο του, πού είνε ένα είδος αύτου βιογραφίας έχει γράψει και μερικές κωμωδίες, ή όποίες ισημείωσαν μεγάλη επιτυχία στο Βερολίνο. Πρωτό είνε να πούμε ότι ο πρωταγωνιστής τους είνε πάντα ένας παχύσαρκος και κωμικοτραγικός Δόν Ζουάν !..
 ANTRE SARPANTIE

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΔΕΙΞΙΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Όσο περισσότερο αγαπάει μιá γυναίκα τόν άνδρα, τόσο τού αποφθάνει ή έλαττωμάτα... "Αλλά όσο περισσότερο αγαπάει ένας άνδρας μιá γυναίκα, τόσο τής μεγαλώνει τά έλαττωμάτα !
 Αϊκατερίνη Γκρήν
 ...
 Σενθίος ο άνδρας δεν παντρεύεται, γιατί δεν θέλει. "Ενώ ή γυναίκα γιατί δεν μπορεί !
 ...
 "Α λ φ. Κά φ φ
 "Ο Έρωσ άρέσει περισσότερο άπ' τó γάμο, άπαράλλατα έρωσ και τó παρωμάδι μίς άρέσει περισσότερο από μιá Ήρη ιστορία...
 ...
 "Α λ. Δουμάς
 "Ο Έρωσ είνε άρρώστια και φάρμακο μαζί. "Άλλοτε άρρωσταίνει τούς υγιείς, και άλλοτε γαλεύει τούς άρρώστους !
 ...
 "Α δαμάντιος Κοραής
 "Η τιμορία γι' αυτούς πού άγάτησαν πολύ τīs γυναίκες, είνε τά τīs... άγατούν πάντοτε !
 ...
 Β. Ούγκώ
 "Η ειλικρίνεια τής σεξόγυου οδηγεί συχνά τόν σεξυγο στόν ίσο όρόμο τής τιμής.
 ...
 Αύρηλιανός Σχόλ
 Πού ή διαφορά τών φειδιών από τīs γυναίκες ; ... "Απολύτιστα, τά φειδιά έχουν τó δηλητήριο στα δόντια τους, ενώ ή γυναίκες τó έχουν στη γλώσσα τους !
 ...
 Σαυφρό
 Τó μεθυστικότερο πού γιά μιá γυναίκα, είνε ή κολακεία.
 ...
 "Α γ. Αύγουστινος
 "Ο περίημος ήρωσ Βιλλυγκρόγκ, γιά να διατηρή άκαμάη τήν καλλονή τής έρωμένης του, τήν πόνιζε ταχτικά με άμα φειδιού !.. Μία σταγόνα τέτοιου αίματος ύπάρχει στην καλλονή κάθε γυναίκας... "Αλλά στην καλλονή τής Ήσθίας, ύπάρχουν δέκα τέτοιες σταγόνες !
 ...
 "Αρσέν Ούσσαι
 Και ή πού έναρτητ γυναίκα θά βρή μιá μέρα τόν κατακτητή της. "Αλλά με τή διαφορά, δέσια, ότι αυτός θά είνε ό... σεξυγός της και μένο ο σεξυγός της !
 ...
 Ηρίγκη ψντ' Είν

"Εχομει τούς άξίους, από τήν καμένη τή γυναίκα !.. Ή γυναίκα πρέπει να ύποστή τόν έρωτα, αυτή να ύποστή τούς πόνοσ του ποκετού, αυτή να φρονισή γιά τó σπίτι, αυτή ν' αναβήρη τά παιδιά ! Και κοντά σ' αυτά, πρέπει συγχρόνως να είνε κομψή, γλυκομίλητη, γοητευτική !..
 Και όμως, άν και τά κατορθώνει όλα αυτά τά ήρόκλεια κατορθώματα τήν ονομάζουν «ειδένες» φώλον !
 ...
 "Ελισάβετ, βασίλισσα τής Ρουμανίας
 Ξέρετε πού είνε ή γυναίκα ; ... Είνε τó άδύνατο αυτό πλάσμα, πού Ήτημα είνε άν μορφή τών Ήξεννητων δυό νυχτες συνέχεια σ' ένα γλέντι !.. Κι' όμως, γιά τόν άρροστο σεξυγο της, ή γιά τó άρροστο παιδί της, καθ'τα και Ήξενχτεί στο προσέγατό τους έβδομάδες δόκλοσες !
 "Εγώ πλάσμα είσαι, ο άγία γυναίκα !
 ...
 Ζ. Α. ντέ Σεγκύ φ
 "Η καρδιά τών γυναικών είνε μιá λήρα τριχορδη : Ή μιá χορδή φώλλει τόν Θεό και τόν "Ερωτα, ή άλλη τó Χόρημα και τή Δόξα και ή τρίτη τόν... Διάβολο !
 ...
 Ντέ Σαλθαντέ
 Λέγουν συχνά, ότι ή γυναίκες αγαπούν μάλλον τούς βλάκες !.. Δυσκολευόμια όμως να τó πιστέψω αυτό, γιατί είνε γνωστό πόσο μισούν τούς... σεξυγους τόν !
 ...
 Μπαλζάκ
 Γιατί να μίη έρωτηθώ, Θεέ μου !.. "Εσύ μίς χάρισσε τόν "Ερωτα, "Εσύ μίς έδωδες τήν άγάτη !.. Γιατί λοιπόν να περιφρονησε αυτά τά ύψηλά δώρα Σου ;
 ...
 "Α βελά φ δος
 Πήν παραδοθούν ή γυναίκες άνδρουν σ' εκείνους πού τīs κάνουν να γελούν !.. Κι' όταν παραδοθούν, άνδρουν σ' εκείνους πού τīs κάνουν να κλαίνε !
 ...
 "Ετιέν Ρεό
 Και ή μαύρες, όπως και ή λευκές, στόν έρωτα, είνε ή ίδιες γιά μένα !.. Και τó κούδονο είνε μαύρο. Μή όταν τó άνάτη ή φωτιά—φωτιά είνε κι' ή άγάτη— τότε φλογοκοκινίζει σάν σάρκα Ήναμμένη !
 ...
 "Α σ κ λ η π ι ά δ η ς